

בהתאסף ראשי עם

בכינוס המרכזי בשכונת 'קרית הרצוג' באולם "בית חנוך" מוצגת פרשת 'שמיני' – פרה תשע"ו

לרפואת בת שבע אסתר בת אביטל בתשע"י

דברי הגאון רבי דוד הלל שליט"א

מוטל עלינו ליצור בביתנו "הר גבוה"

נתאספנו היום לעסוק בדברים הנוגעים לעיקרי הדת, שלצערינו יש בהם מכשולות רבים וחוסר ידיעה, ולכן הרבה פעמים מגיעים איתם למחזות לא נכונים.

הגמ' בסוכה (נב.) אומרת: "דרש רבי יהודה: לעתיד לבא מביאו הקדוש ברוך הוא ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים. צדיקים נדמה להם כהר גבוה, ורשעים נדמה להם כחוט השערה. הללו בוכין, והללו בוכין. צדיקים בוכין ואומרים: היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה! ורשעים בוכין ואומרים: היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה!".

לפי זה חשבתי על רעיון חדש, ע"פ מה שמבארים המפרשים את הפסוק בעמוס (ד, יג): "כי הנה יוצר הרים ובורא רוח וגו'", שהכוונה היא שהקב"ה יצר את ההרים גם כדי שיעצרו את הרוחות החזקות ולא יזיקו לעולם. ככל שההר גבוה יותר כך יש לו יותר כח לעצור את הרוחות הללו, וכן הוא בעולם הרוחני, שצריך להתגבר על אותן "רוחות חזקות ורעות" של היצה"ר, וכפי שכותב המהרש"א שם בע"ב שיצה"ר הוא רוח טומאה וזנונים, ורוח זו מופיעה כל פעם בצורה שונה לפי הזמן ולפי הדור. 'רוחות הזמן' מופיעות היום כרוחות הטומאה של היפך הקדושה והצניעות, הן מנשבות בחוזק רב ומנסות להזיק לנו, וכדי להנצל מהן מוטל על האדם להיות 'הר גבוה', וככל שהוא יהיה יותר גבוה הוא יוכל להנצל מהן יותר.

לכן לצדיקים הוא נדמה כהר גבוה, שכיון שכדי לנצחו הם היו זקוקים לבנות לעצמם 'הר גבוה' כנגדו, לכן נדמה להם שכוחו רב ככוחו של הר גבוה. מאידך גיסא לרשעים הוא נדמה 'כחוט השערה', כיון שלעתיד לבוא הם יבינו שמה שהוא הצליח להפילם ולהזיקם זה מכיון שהם עמדו כנגדו רק בכח של 'חוט השערה' שאיננה עומדת אפילו בפני רוח קלה ומצויה, וכ"ש בפני כחו של יצה"ר שהיא 'רוח חזקה', וכמו שנאמר על הרשעים (תהילים א, ד): "לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח".

לצערינו בנושא הצניעות הדבר ברור וגלוי לכל שישנה הדרדרות גדולה ונוראה. היא התחילה ברחובות אצל הרחוקים, אולם הדבר ממילא הקרין והשפיע גם עלינו. אותה 'רוח הפריצות' של הרחוב ממשיכה לנשב בחוזקה ולהיכנס לביתנו, ולכן אם אנחנו רוצים לעצור את אותן רוחות רעות שלא יכנסו מוטל עלינו להעמיד בין בפתח ביתנו ובין בתוכו 'הר גבוה' שיעצור אותן.

בניית ה'הר גבוה' הזה תלויה בבעל ובאבי המשפחה. הוא זה שמחויב לשים לב ולבדוק מה נעשה בביתו בענייני הלבוש וכל שאר ענייני הצניעות, וליצור הר גבוה כנגד אותה רוח הפריצות

שמנסה לנשב לביתו. הוא יעשה זאת ע"י שילמד ויברר תחילה את הנושא, וכאשר ישנה שאלה יעשה "שאלת חכם" כמו שהוא שואל בשאר חלקי התורה, ובמיוחד שלצערינו ישנם הרבה בגדים גם בחנויות שלנו שאינם כשרים, וכן ישנם הרבה בגדים שאע"ג שהם מכסים את הגוף מצד אורכם - אבל הם עדיין רחוקים הרבה מזיק של צניעות אמיתית של 'בת ישראל', ולכן מוטל עלינו לברר את הלכות הבגדים מתי הם כשרים, ולאחר מכן לבדוק האם אכן בני ביתו הולכים באותם הבגדים והאם בגדיהם כדין וכהלכה.

העברת הדברים בבית רק ב"דרכי נועם"

עוד מוטל עליו לחשוב ולהתייעץ כיצד יוכל להשפיע ולהקריין על בני ביתו שיתלבשו בצניעות כפי ההלכה. הדבר פשוט שכאשר מדברים על זה בבית, אין לעשות זאת בכח ח"ו, אלא רק בדרכי נועם ובניחותא, וכפי שאומרת הגמ' בגיטין (ז). "צריך למימרנהו בניחותא, כי היכי דליקבלו מיניה".

עליו לדבר בקול נעים כקולם של פעמוני המעיל של כהן גדול, וכפי שכותב שם האלשיך הקדוש (שמות פרק כח פסוק לג ד"ה ועשית על) שהטעם שהפעמונים היו מזהב הוא כדי ללמדנו "כי מלבד אשר יהיו דבריו מועטים, יהיה בנחת ובקול נמוך ולא בקולי קולות. וזהו אשר צוה ה', יהיה הזוג בענבל המקשקש בתוכו כלשון בתוך הפה שיהיה מזהב, כי אין בכל המתכות מה שיעשה ממנו זוג וענבל שיהיה הקשקוש כל כך נמוך כזהב" עכ"ל.

ולכן כל יהודי בבואו לביתו לדבר על כל דבר, ועל ענייני הצניעות בפרט, צריך לקיים מה שנאמר על מעילו של הכהן גדול (שם כח, לה): "ונשמע קולו בבואו אל הקודש", כלומר שדיבורו יהיה בקול נעים כקולם של הפעמונים, שהרי כל יהודי הוא ככהן גדול הנכנס לאוהל מועד, כפי שמדייק הסבא מסלבודקה (אור הצפון) מדברי המדרש (ויקרא רבה פכ"א, מובא ברשב"ם פסחים קיב. ד"ה ולא תכנס) שאומר: "ר' יוחנן כי הוה עייל לביתא מנענע משום שנאמר (שם): 'ונשמע קולו בבואו אל הקודש'", ושאל הסבא מסלבודקה הרי הפסוק הזה נאמר על הכהן גדול שנכנס לקודש, ומה ענינו לכל יהודי שנכנס לביתו? ותיירץ שרואים מכאן שביתו של יהודי נחשב כ'אוהל מועד', ולכן כל פעם שנכנס לתוכו הרי הוא 'בא אל הקודש', וכן מבואר שכל יהודי הוא ככהן גדול שנכנס לאהל מועד ולכן יש לו דין שישמע קולו בבואו לשם.

וכאשר הבעל זוכה להיות 'הר גבוה' של יראת שמים בענייני צניעות, ומשמיע את קולו העדין והנעים כקולם של הפעמונים, רק כך הוא יוכל לרומם את ביתו בענייני הצניעות, שבינו את חשיבותם של הדברים ויבואו לקיימם שיהיו כדת וכדין ע"פ

הצניעות אצל הנשים כתבלין תורה אצל הגברים

ידועים דברי הגר"א באגרתו (דפוס ארם צובא), וכן היה אומר מרן החזו"א זצ"ל, וז"ל: "לפתח חטאת רובץ - היצר הרע שולט על האדם, ותבלין שלו בזכרים עסק התורה ובנקבות הצניעות", עכ"ל. חשבתי לומר שמלבד עצם הדברים המבוארים בדבריו על חשיבותה של מצוות הצניעות ששקולה אצל הנשים כתורה, נראה שיש כאן הדגש נוסף: הרי מטרתו של התבלין כשמכניסים אותו למאכל היא לא כדי לאוכלו בעצמו, אלא כדי ליתן טעם באוכל. כך גם בענין כוחה של התורה כנגד יצה"ר, כדי שהתורה תסייע לגבור על היצר צריך שהתורה תהיה 'תבלין' דהיינו שיהיה לו טעם בלימוד, וע"י זה הוא יתחבר לתורה והיא תסייע לו לגבור על היצה"ר.

וכן הוא גם בכוחה של מצות הצניעות אצל הנשים כנגד יצה"ר, שכדי שהצניעות תהיה 'תבלין' בפני היצה"ר וכדי שהדברים יתקבלו ויקויימו כהלכה, צריך שיהיה לאשה 'טעם' בצניעות, וזה ע"י שהבעל ידאג להעביר לב"ב חשיבותה של מצוות

הצניעות בצורה כזו שע"י זה יקבלו טעם במצוות הצניעות ויתחברו למצווה הזו, וממילא גם ירצו לקיים את הדברים בשמחה וברצון מבלי להמשך אחר הרחוב. וכך הוא יצליח לבנות 'הר גבוה' בפני רוח הפריצות המנסה לנשב לביתו, ועי"ז ורק עי"ז תשרה השכינה בבתיים שהם המשכן שלנו.

הלכות הצניעות מסורים להכרעתם של גדולי הדורות

אמנם הדבר פשוט שעניני והלכות הצניעות לא נמסרו לכל אחד ואחד להחליט מה נקרא צנוע ומה אינו צנוע, אלא רק לגדולי הדורות וצוק"ל ויבלחט"א, יה"ר שהקב"ה יאריך את ימיהם בטוב ובנעימים. הם הקימו והעמידו לנו את בי"ד 'משמר התורה', שישבו וביררו את עיקרי הדינים הנחוצים והמינימליים ביותר של הלכות הצניעות שמחייב את כל אחד ואחד, ולכן מוטל עלינו לקיים לפחות את אותן ההלכות ולא לגרוע מהן דבר, וע"י זה נזכה להיות 'הרים גבוהים', ולהדוף בס"ד את כל הרוחות הזרות.

יה"ר שתשרה שכינה בכינוס הזה שכולו לשם שמים, ובביתו של כל אחד ואחד מאתנו, אמן כן יה"ר.

הגאון רבי יהודה אריה שווארץ שליט"א

הרב שליט"א הקריא את דברי שר התורה מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א והגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

דברי הרה"ג רבי מנחם שטיין שליט"א

והתורה. והכינוס הזה מהוה הדלקת הנר כנגד אחד מקלקולי וממקלקלי הדור.

'ימות המשיח' הוא הזמן הקודם לעוה"ב

'ימות המשיח' הוא השלב הקודם ל'עולם הבא', כמו שאנו אומרים בברכת המזון: "הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחי העוה"ב", וכן אנו אומרים בתפילת וכו' לציון: "ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחי העוה"ב". ועל ימות המשיח כותב הרמב"ם בסוף הלכות מלכים (פי"ב ה"א): "אל יעלה על הלב שבימות המשיח יבטל דבר ממנהגו של עולם, או יהיה שם חידוש במעשה בראשית, אלא עולם כמנהגו נוהג וכו'". ושם בהלכה ב' הוא ממשיך: "אמרו חכמים אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד, יראה ממשותן של דברי הנביאים שבתחילת ימות המשיח תהיה מלחמת גוג ומגוג, ושקודם מלחמת גוג ומגוג יעמוד נביא לישראל ולהכין לבם, שנאמר (מלאכי ג, כג): "הנה אנכי שולח לכם את אליה" וגו', ואינו בא לא וכו' אלא לשום שלום בעולם, שנאמר (שם כד): "והשיב לב אבות על בנים", וכו'".

וממשיך הרמב"ם בהלכה ה': "ובאותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות, שהטובה תהיה מושפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ד' בלבד, ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם, שנאמר (ישעיה

ברשות כל הרבנים הגאונים ראשי הקהילות שליט"א של הקריה הקדושה הזאת 'קרית הרצוג'

אנו נמצאים ב'תקופה של ימות המשיח' שהוא זמן של 'ערב שבת עם חשכה' שעל תקופה זו אמר הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל מלובלין, בכנסיה הגדולה בה הכריזו על לימוד 'הדף היומי' במעמד מרן הח"ח ושאר גדולי הדור. ופירש שם על דרך הרמז את מה שאומרת המשנה במסכת שבת פרק ב': "שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה: עשרתם, ערבתם, הדליקו את הנר". בתקופה כזאת של 'ערב שבת' - כיון שזה סוף האלף השישי, 'עם חשיכה' - כלומר בתקופה כזאת שהחושך של כפירה, ציונות וחילוניות נוראה, שכל אלו מנסים לקלקל את הקבוצה הקטנה שנשארו נאמנים להקב"ה, צריך כל אחד 'לומר בתוך ביתו' - דהיינו כל אחד בביתו ובקהילתו: 'עשרתם' - האם הפרשת מעשר

מהכסף, או מהזמן, או מהיכולות שלך? כפי שדרשו חז"ל (ילקוט שמעוני משלי רמז תתקלב) עה"פ (שם ג, ט): "כבוד את ה' מהונך" - ממה שחנך דהיינו ליתן משלו עבור הציבור ולשמו של הקב"ה, וזאת ע"י ש'ערבתם' - כלומר שהתערבתם עם הציבור לידע כיצד להועיל להם, ואח"כ 'הדליקו את הנר' - כאשר אנחנו רואים שהנשמה והתורה הולכים וכבים בכל דור עם המשחיתים והמקלקלים שלהם, או אז צריך להדליק את הנר של הנשמה

יא, ט): "כי מלאה הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים", עכ"ל. דהיינו שלא יצטרכו אז ללמד ולשכנע את החילונים לחזור בתשובה, ולא יצטרכו לזה מדרשיות לחזרה בתשובה, אלא כולם ידעו את ד'. ומכיון שלא תהיה אז כבר בחירה להיות דתי מפני גילוי ידיעת ד' שיהיה אז כפי שאחז"ל (שבת קנב.) על ימים אלו: "ימים אשר אין בהם חפץ" (קהלת יב) - אלו ימות המשיח".

גדולי ישראל שליט"א לא אומרים זמנים מדויקים, אבל הם אומרים, וכן כל אחד מאיתנו מרגיש, שהזמן הזה קרוב מאוד מאוד... ולכן מוטל עלינו להתכונן כדי שנהיה ראויים להישאר ולשרוד בזמן הזה.

מלחמת גוג ומגוג מתחלקת לשלשה שלבים

לענין הזמנים של "מלחמת גוג ומגוג", ידועים דברי הח"ח שאמר בשם הגר"א שיהיו בה שלשה שלבים:

שלב ראשון: מלחמת העולם הראשונה, שהתחילה בשנת תרע"ד ונהרגו בה מיליוני בני אדם.

שלב שני: מלחמת העולם השנייה. הח"ח שחי בזמן המלחמה הראשונה והיה בגדר של "חכם עדיף מנביא", אמר שבעוד כ-25 שנה תהיה מלחמת עולם נוספת, ומלחמת העולם הראשונה שכבר היתה תהיה לעומתה בגדר של 'משחק ילדים' מחמת הקושי והחורבן שיהיה במלחמה השנייה. ואכן כך היה, שלאחר 25 שנה בשנת תרצ"ט התחילה מלחמת העולם השנייה.

שלב השלישי: המלחמה האחרונה שזמנה כ- 10 שמיטות לאחר השלב השני. החפץ חיים הקדוש הוסיף שלאחר כ-10 שמיטות מסוף השלב השני יהיה שלב שלישי, שהוא יהיה השלב האחרון של מלחמת גוג ומגוג, והזמן הזה הוא בערך הזמן שלנו, שהרי מלחמת העולם השנייה שהיתה השלב השני הסתיימה בין השנים תש"ה - תש"ז, שעד אז שפטו ודנו את כל מי שהיה אחראי לזה.

בנוסף לזה אנחנו נמצאים לקראת סוף קיום העולם הזה מצד זה שאנחנו נמצאים לקראת סוף האלף השישי מבריאת העולם וזמן זה נחשב כזמן של "ערב שבת" של זמן קיום העולם כמו שאחז"ל (מסכת סנהדרין צז. ומסכת ע"ז טז.ט): "תנא דבי אליהו: ששת אלפים שנה הוי עלמא, שני אלפים תוהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח". ובתנא דבי אליהו (רבה פרשה ב) מוסיף לבאר שהזמן של ששת אלפי שנה של זמן קיום העולם הם כנגד ששת ימי בראשית, וכל אלף שנה נחשב אצל הקב"ה כיום אחד מימי בראשית כמו שנאמר (תהילים צ, ד): "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול", והאלף השביעי הוא כנגד יום השבת שאז יהיו ימות המשיח. היום אנחנו נמצאים עמוק באלף השישי בשנת 5,776 לבריאת העולם, הרי שנשארו לכל היותר 224 שנה עד סוף האלף השישי.

למי תהיה הזכות לשרוד במלחמה האחרונה

הגאולה העתידה תהיה באותה מתכונת שהיתה הגלות והגאולה במצרים, כפי שמזכירים בקדושת "כתר" בתפילת מוסף של שבת: "הן גאלתי אתכם אחרית כראשית להיות לכם לאלוקים", כלומר שגאולת ה'אחרית' תהיה דומה לגאולת ראשית'. היא לא תהיה כמו גאולת יון או גאולת פורים, אלא כגאולת מצרים שהייתה הגאולה הראשונה של עם ישראל. וכמו ששם הרי גם לדעה המקילה ביותר יצאו רק אחד מחמשה (דיש

אומרים א' מ- 50 וי"א א' מ- 500), וארבע חמישיות שהם 80% מעם ישראל נספו בג' ימי אפילה כמו שדרשו חז"ל עה"פ (שמות יג, יח): "וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים" שהוא מלשון 'חומש' שיצאו א' מחמשה, וכן יהיה גם בגאולה העתידה שרק מעטים מעם ישראל ישרדו ואילו הרוב יספו רח"ל. ורק אותם הנקראים חרדים, שממשיכים את דרך התורה ונוסעים ברכבת היהדות שיצאה מהר סיני וקיימת כבר 3,300 שנה קרוב אחר קרון ממש רבינו עד דורנו אנו, יוכלו לשרוד ולהתקיים לימות המשיח. (ועיין בדברי המלבי"ם עה"פ בישעיהו ו, יג "ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בס" שכותב שישארו אחד מעשרה)

לצערינו המצב כיום הוא שמתוך 14 מיליון יהודים, בניו של הקב"ה, יש רק כמיליון שהולכים בדרכו, ומאידך כ-13 מיליון ניתקו את הקשר עם הקב"ה! אע"פ שב"ה ישנו ריבוי של חוזרים בתשובה, אבל לצערינו כנגד זה ישנם לא פחות 'חוזרים בשאלה', ואנחנו מנסים יומם ולילה לצרף לקבוצה הזאת כמה שיותר אנשים לפני בא הגאולה: "אנא, הצילו את עצמכם והיכנסו לרכבת זו!".

אמנם גם בקבוצה וברכבת הזאת זכות הקיום תהיה רק לאותם שהצליחו לעמוד כנגד הזרם ולא הלכו אחרי התרבות והלבוש הגויי. את הדבר הזה העבירו בקבלה רבותינו הגה"צ רבי אליהו לופיאן זצ"ל בספרו "לב אליהו" (פרשת יתרו) בשם הגר"א, וכן אמרו מרן הגאון רבי אהרן קוטלר והגה"צ רבי נתן מאיר וואכספוגל זצ"ל בשם המהרי"ל דיסקין זי"ע. ורק ע"י זה יוכלו להנצל בשעת המעבר בין העולם הזה לימות המשיח, כפי שהיה אומר הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל בשם רבינו הגר"א זי"ע, וכן היה חזון על זה תמיד הגה"צ רבי ישראל אליהו ויינטרוב זצ"ל, ודאג שלא יהיה יהודי אחד שלא ידע את דברי הגר"א הללו" שמשך הזמן של גמר וחורבן העולם הזה והמעבר לימות המשיח יהיה 12 דקות בלבד! וכיון שהזמן ההוא יהיה זמן המעבר בין העולם הזה לימות המשיח, הוא יהיה גם הזמן המכריע מי יזכה להישאר לימות המשיח ומי ח"ו להפך.

וכן מבואר דבר זה בדברי חז"ל (סוטה יא:): באומרם: "בזכות נשים צדקניות נגאלנו ממצרים ועתידים ליגאל", שהגדר של נשים צדקניות שאמרו חז"ל אינו תלוי במה שמפרישות חלה או מתפללות שלש תפילות בכל יום אפילו במצב של מסירות נפש באמצע הלילה, שהרי במצרים עדיין לא התחייבו במצות אלו, אלא הביאור ב'נשיות צדקניות' הוא האם יש להן טבע של צניעות וקדושה, שדבר זה היה מהותם של נשות ישראל במצרים שהיו גדורים מן העריות כמו שאחז"ל (ילקוט שמעוני תורה פרשת אמור רמז תרנז): "שלא היה בהן פרוץ ערוה, תדע לך שהוא כן אחת היתה ופירסמה הכתוב". ואם כן כמו שבגאולת מצרים הזכות ליגאל היתה תלויה בדבר הזה, כך גם בגאולה העתידה הזכות ליגאל תהיה תלויה בדבר הזה.

הנסיון האחרון הוא כעין עצת בלעם הרשע

התרבות הגויית הזאת מנסה לחדור אלינו מן החילוניות, בכל מיני דרכים. ע"י עיתונים, סלולרי, כבלים, אקדמיה, אונברסיטאות, כל הדברים הללו מנסים לכרסם ולקלקל גם את אלו שנשארו בקבוצה החרדית. אבל הנושא הכי חמור שחדר אלינו מהחילוניות עד שנעשנו בזה 'פגעי החילוניות', הוא נושא הפריצות. זה כ"כ פגע בנו עד שהגענו למצב כזה שכאשר שואלים אשה: "למה את

מתלבשת?" - במקום לענות כפי השקפת התורה שזה כדי להצניע את גופה, היא עונה בדיוק להפך: "כדי להיראות יפה!".

כבר לפני שלושים שנה אמר לנו מו"ר הגה"צ רבי דן סגל שליט"א, שהמלחמה האחרונה שתהיה בנעילת העולם לא תהיה של חילוני מול דתי או מזרחניק מול חרדי, היא גם לא תהיה בכל עניני כפירה מול אמונה, אלא היא תהיה בקדושה מול טומאה, וזו עיקר המלחמה היום, כפי שהגדירו אותה גדולי ישראל בכנס לפני מספר חודשים. אנו רואים את זה בעינינו שמצבנו היום בדבר זה הוא כמו שואה, עד שכמעט "אין בית אשר אין שם מת" עם איזה מודרנית אחת שבנוסף לעצם זה שהולכת בצורה לא צנועה כגון עם בגדים צמודים וקצרים ופאה לא כשרה, בנוסף לזה היא מפילה ע"י זה אלפי בחורים ואברכים.

הרב יעקב מאיר זוננפלד שליט"א הביא בשם כתבי האר"י ז"ל ש"באחרית הימים" יהיו ניסיונות מעין עצת בלעם הרשע, שהיו בעניני פריצות כשניסה להחטיא את בני ישראל ע"י בנות לא צנועות, ודבר זה נרמז במה שאמר הכתוב (במדבר כד, יד): "את אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים". וכן דבר זה נרמז בזה שמשעם האחרון של בני ישראל במסעותיהם היה 'שיטים' ששם היה מעשה בלעם, לרמוז לנו שכעין זה יהיה גם בדור האחרון.

באופן זה הצליח בלעם להרוג ולפגוע בעם ישראל, לאחר שניסה להורגם ע"י קללותיו, ולאחר שניסה פעם אחת לקללם ולא הצליח, הוא ניסה לקללם מעוד כמה מקומות ולא הצליח, ובמקום לקללם עוד ברכם, עד שכעס עליו בלק ואמר לו: האם אתה משוגע?! "לקוב אויבי לקחתך והנה ברכת בך" (במדבר כד, י), איך אתה מברכם "מה טובו אהליך יעקב" וגו' (שם פסוק ה), הרי לקחתך לקללם ולמה אינך מקללם והורגם, כמו שעשית כשנלחמתי עם מדין וע"י זה הצלחתי לנצחם?

ענה לו בלעם: "מה אקוב לא קבה קל ומה אזעום לא זעם ד" (שם כג, ח). גם אני רוצה לקללם, אבל איני יכול בגלל שאלוקיהם אוהב אותם ולא נותן לי לקללם, ולכן יש לי כח לנצח רק את אומות העולם, אבל לא את העם שהקב"ה אוהב אהבת נפש, וכמו שנאמר (במדבר כג, כא): "לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, ד' אלוקיו עמו ותרועת מלך בו", ומפרש"י: "תרועת מלך בו" - לשון חיבה ורעות. לכן לא יעזור לך שום דבר, ולא תצליח לקללם, "לא אבה ד' אלוקיך לשמוע אל בלעם ויהפוך ד' אלוקיך את הברכה לקללה כי אהבך ד' אלוקיך" (דברים כג, ו).

אמנם לבסוף יעץ לו בלעם שהדרך היחידה להצליח לקללם ולהרוג אותם, היא ע"י שיגורם להפריד את הקשר והחיבה שבינם לבין הבורא, וזאת ע"י שיגורם לסלק את השכינה מהם ע"י פריצות וחוסר צניעות. מכיון ש"אלוקיהם של אלו שונא זימה" (סנהדרין קו.), וע"י זה הוא מסלק את שכינתו מהם כמו שנאמר (דברים כג, ט): "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך".

חז"ל אומרים (ספרי במדבר פרשת מטות פסקא קנז) שכך יעץ לו בלעם: "העמידו להם נשיכם ובנותיכם לזימה, והם שטופים בזימה ואלוקיהם שולט בהם". בלעם שאלו האם יש לך בת? והשיב כן וכזבי שמה. חזר ושאלו האם אתה מוכן בשביל שנאת ישראל להפקירה כדי להחטיא אותם? והשיב לו כן. אמר לו א"כ תשלח אותה כדי להחטיא אותם, ובעקבותיה ילכו עוד הרבה מדיניות כדי להחטיא את ישראל. וכך עשה, וכתוצאה מזה היתה מגפה בה נהרגו עשרים וארבעה אלף איש מישראל, ואילולי שפנחס היה מקנא את קנאתו והורג את זמרי וכזבי, היתה המגפה

הזאת הורגת ח"ו לא רק שש מליון מהעם היהודי כמו שהיה בשואה, אלא היתה מכלה ח"ו את כל עם ישראל! וכך מדגיש הפסוק (במדבר כה, יא): "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי". וזהו המצב היום, השטן לוקח את בנות ישראל וגורם להם להתלבש שלא בצניעות וע"י זה מנסה להחטיא אותנו בהסתכלויות ומחשבות אסורות שהם עניני עריות.

ודרך אגב: אני רוצה לספר לכם מה שאמרה לי דודה זקנה בלונדון. בבריטניה דנים כל הזמן למה בכלל צריך להשאיר את המלכה אילובט וכן את כל בית המלוכה, הרי היא כבר זקנה מופלגת מעל 90 וכבר אינה שולטת על מדינתה כמו שהיה פעם 'שלטון אחדות', שהרי כיום ישנו ראש ממשלה, ועצם החזקתה כרוך בהוצאה של מיליארדי לירות סטרלינג, ובמקום לבזבז את הכסף הזה עליה היו יכולים לתת לעניים?! ואחד מגדולי הדור השיב על זה שזה מן השמים כדי לתת לבנות ישראל מושג כיצד נראית ולבושה מלכה, כיון שגם הן "בנות מלכים" בנותיו של מלך מלכי המלכים הקב"ה.

אני לא רוצה לקטרג על בנות ישראל, אבל אותה מלכה לבושה יותר צנוע מאשה חרדית אשת אברך כאן ב'קרית הרצוג'! אפילו שהמלכה היא גויה, יש לה לבוש רחב, חולצה דיאלונית עם כפתור סגור ושיער קצר, בגלל שיש לה נכבדות של מלכות. כל בת ישראל צריכה ללמוד ממנה כיצד להיראות ולהרגיש רגש נכבדות, ולא ללכת בצורה פרוצה וזולה!!

השטן כבר לא מתעסק עם החילונים או המזרחי, אותם הוא כבר חיסל. אחוז היהודים בכללות אוכלוסיית העולם (שהם כ-8 מיליארד) הוא פחות מ-7%, ולצערינו המצב כיום הוא שמתוך 14 מליון יהודים, בניו של הקב"ה, יש רק כמליון שהולכים בדרכו, ואילו כ-13 מליון כבר ניתקו את הקשר איתו, ומשדרים שלא אכפת לנו מרצונו יתברך ואנו רוצים לעשות כפי רצונותינו.

המצב הוא נורא, ואם בכל הגלויות שבהם רק גלינו מארץ ישראל לחו"ל מבואר בחז"ל (ברכות ג.) שהשכינה "מנהמת כיונה" בזמנינו שרוב בניו גם ניתקו ממנו ית' קשר על אחת כמה וכמה! נכון שב"ה יש ריבוי של בעלי תשובה, אבל לצערינו כנגד זה ישנם לא פחות 'חוזרים בשאלה', וגם מאותם מליון שממשיכים והולכים בדרכיו ית' מנסה יצה"ר לקלקלם ולהורגם ע"י שמחדיר להם את השפעת החילוניות.

שלשת נזקי הפריצות העקריים

כל אשה שלבושה שלא בצניעות גורמת לשלשה נזקים:

נזק ראשון - הורגת ברוחניות אלפי בחורים ואברכים.

הגאון רבי אשר אריאלי שליט"א אמר, שפעם כדי להזיק לבחור היה צורך לשכנעו לכפירה, וכדי להסית לזה היו צריכים לקרוא אלפי דפים של ספרי אפיקורסות כספרי ביאליק וכדו' שמלבד הטירחא שבדבר, בנוסף לזה היה בזה קושי נפשי לשנות את השקפתו מכח זה (וזה מה שגרם לביאליק עצמו להתקלקל ולהיות חילוני, שהרי הוא למד בישיבה ביחד עם "להבדיל בין הטמא לטהור" הגאון בעל ה"ברכת שמואל" זצ"ל). ובזמן ההוא היתה המשיכה לזה כ"כ גדולה עד שהגאון רבי ברוך בער זצ"ל אמר פעם בישיבתו "בית יצחק" בקמניץ, שאותו בחור שמתגבר ולא מכניס את אותם הספרים המוכנים "ביכלעך" חשוב בשמים כמו רעק"א בשעתו!

החרדות שלבושות באופן שמושך את העין וזה כפי הלבוש הסדנדרתי והרגיל של הציבור החרדי.

נשים אלו לא יכולות לטעון "שהגברים ישמרו על עיניהם ולא יסתכלו", וכפי שענה על טענה זו מרן הרב וואזנר זצ"ל שכיון שדברים אלו מציאותן מושכת את העין, לכן ממילא עיניהם של הגברים נמשכות לזה ומביאות אותם לידי נסיון. וכפי שפעם אחת הסריטו אשה אחת שהיתה לבושה בצורה שמושכת את העין ברחוב מרכזי בב"ב וראו איך שפתאום כמעט כל הגברים נמשכים ומסתכלים עליה כאילו היא תופסת את צווארם בשלשלאות של ברזל ומסובבת את ראשם להסתכל עליה. מכיון שכל אחד מהבגדים הללו צמוד או קצר או פאה לא כשרה, הוא פשוט מ-ו-ש-ך... את עינם של הגברים. וכי בעלה לא יכול להגיד לה את זה שהיא לא יכולה לשמש כ'בור ברה"ר' ולהחטיא ולהפיל רבבות של בחורים ואברכים וכמו שאני בעצמי ראייתי רבבות של אברכים ובחורים שירדו ברוחניות ואף אחד מהם לא אמר לי שזה בגלל ענין של אמונה. אלא כולם אמרו לי שזה בגלל אשתו של פלוני או אשתו של אלמוני שהיתה לבושה שלא בצניעות, והיא זאת שהפילה אותו.

נשים אלו עושות לנו שואה רוחנית שגרועה יותר מהשואה של הגרמנים ימ"ש באושוויץ שרצחו מיליוני יהודים, כיון שהם הרגו ורצחו רק את הגופים שלנו ולא את נשמותינו, אבל הנשים הללו מפילות ורוצחות את נשמותיהם של אלפי אברכים ובחורים ברוחניות! הוא נהפך מיהודי רותח או חם ליהודי קר וקפוא, ובזמנינו הוא יכול להתנהג ולהתלבש כמו חרדי, אבל בפנים הוא שרוף, וזו התופעה שמכונה היום 'החלודים' (ר"ת חרדי לא דתי).

דבר זה חמור פי כמה מחילול שבת ואכילת חזיר

מרן הרב וואזנר זצ"ל אמר לי ולחברי עשרות פעמים: "אשה שהולכת באופן לא צנוע ומחטיאה את הרבים - גרועה יותר ממחללת שבת בפרהסיא או אוכלת חזיר, כיון שזו שמחללת את השבת או אוכלת חזיר חוטאת רק לעצמה, אבל זו שלא הולכת בצניעות משמשת בשעת הליכתה כ'בור ברה"ר' ומפילה מאות גברים בהרהורים רעים! וכי אם אשתו היתה מחללת שבת ח"ו או אוכלת חזיר הוא היה שותק? אז איך הוא שותק כשאשתו או בתו הולכות כך שזה גרוע פי כמה מחילול שבת ומאכילת חזיר? והוסיף שאם אשה כזאת תלך מתחילת רחוב רבי עקיבא לסופו, היא יכולה להפיל בדרך הילוכה מאות אברכים ובחורים!"

נוסף לזה: הבה נשאל את עצמנו: האם היינו נותנים שתהיה חנות שמוכרת שניצל מ'חזירים'? א"כ כיצד אנו שותקים ונותנים שבב"ב יפתחו חנויות שמוכרות בגדי 'פריצות' שדבר זה חמור הרבה מאוכל 'שניצל' זה שאינו 'מחטיא בזה את הרבים' אלא רק את עצמו, מה שאין כן אשה הלוכשת 'בגדי פריצות' 'מחטיאה בזה את הרבים'!!

ודבר מחריד למדונו חז"ל במס' תענית (כד.) במעשה של בתו של ר' יוסי דמן יוקרת שהיתה בעלת יופי מיוחד, וכשראה אביה אדם שהציץ דרך חור הגדר להסתכל ביופיה - אמר "שובי לעפרך"! וטעמו שכיון שגורמת לבני אדם להסתכל בה אין לה זכות קיום.

כיצד כולם שותקים ואין פוצה פה ומצפצף?! כיצד הנשים הללו משתמשות עם הגוף הבריא שהקב"ה נתן להן, גופן אינו מאושפז בבתי חולים במחלקות הקשות ששם הוא לא יכול

ודרך אגב: זה מה שהציל את הספרדים מהשואה האיומה כפי שאמר האדמו"ר מגור בעל "האמרי אמת" זצ"ל בנוסף לזה ששמרו על קדושת ביהכנ"ס גם מכח זה שהם לא נתנו ל'חילוניות' להיכנס ולחדור אליהם. בזמן שראו הרבנים של כל המדינות הללו כתונים אלג'יר ומרוקו, ש'ההשכלה' מתחילה לפשוט עליהם, הם ריכזו את כל היהודים שהיו תחת רשותם וחיזקום כדי שלא ימשכו ויתקלקלו מזה. שכל מטרתה של ההשכלה שהתחילה בברלין, היתה להביא לכפירה באלוקים.

אבל היום לא צריך את כל זה, מספיק לראות אשה או תמונה לא צנועה, וגם אין צורך בדרגת הפריצות שנמצאת במקומות הפרוצים כת"א וכדו', אלא גם בדרגת הפריצות שנמצאת ברחובות שלנו - גיחנובסקי, אברמסקי, שנשים הולכות שם עם בגדים צרים או צמודים, או לובשות פאות לא כשרות שנראות כמו שערה הטבעי או אף יותר יפה, וכך הן גורמות לאברכים ובחורים שיבער בהם אש של יצה"ר (שבת סב:), "ועינא וליבא תרין סרסורי דעבירה עין רואה ולב חומד וכו'" (ירושלמי ברכות פרק א הלכה ה.) (ובדרך אגב: אמר לנו מו"ר שיש לו קבלה בשם רבי מנדל שרקובר זצ"ל תלמידו של הגר"א שיש לו קבלה מהגר"א איש מפי איש עד משה רבינו שמאחורי כל ע"ז שישראל עבדו לה. היה ענין של עריות כגון בעגל שלאחר שעבדו אותו עברו גם על גילוי עריות כמו שנאמר (שמות לב, ו) "ויקומו לצחק" ואמרו חז"ל (תנחומא פרשת כי תשא אות כ): "אין צחוק אלא גילוי עריות שנאמר (בראשית לט): 'בא אלי העבד העברי' וגו'. וכן אמרו חז"ל (סנהדרין סג:): "לא עבדו ישראל ע"ז אלא כדי להתיר להם עריות בפרהסיא".)

מלבד מה שהן גורמות להחטיא בהסתכלות או מחשבות אסורות שכל ראייה או מחשבה כזאת היא לאו דאורייתא כלאו של אכילת חזיר או הגשת חמץ בפסח, בנוסף לזה הן גורמות לגברים ע"י זה לאבד את כל הקשר והשייכות לקדושה, וכאשר הוא מאבד את זה - אין כבר אברך ואין בחור, אין מה לדבר איתו על צניעות או על טעם בלומד'ס או על דקדוק ההלכה. בגלל שהחסרון בקדושה שזה גורם זהו הדבר שמונע הכי הרבה את החיבור להשי"ת, בגלל שזו פגיעה ישירה בנשמת ישראל. ולכן עזרא לא תיקן על אף טמא שאסור בתלמוד תורה אלא רק על בעל קרי, בגלל שהדבר הזה נובע מ'קלות ראש' שמרגיל לעבירה כמו שאמרו חז"ל (אבות): "שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לערוה", שלכן הדבר זה מהווה סתירה ללימוד התורה. והנשים הללו פשוט הורגות אותנו ומגרות לנו את היצרים, ובמיוחד אשת איש שהיא ערוה גמורה שאיסור ההסתכלות בה חמור יותר מפנויה, וכן שיש בהן יותר יצה"ר מחמת שהן אשת איש ו"מים גנובים ימתקו" (משלי ט, יז) כמבואר במסכת סנהדרין (עה.). והכל בשביל ה"שחצנות" הזאת, שרוצה להראות יפה ברחובות. וע"י זה היא משמשת כמכשיר שמייצר "שבבניקים" בכמויות ענק.

"רבים חללים הפילה" - מי שלא לבושה בצניעות

הדבר הזה מפיל והורג, לא רק יחידים או עשרות, אלא אלפי בחורים ואברכים! חלקם באים אלינו למשרד ואומרים שאיבדו את הטעם ברוחניות, ישנם בחורים שאומרים שעכשיו הם רוצים דוקא ישיבה 'פתוחה', וישנם אברכים שבעקבות זה אומרים שהם עוזבים את הכולל! והמצב כ"כ חמור ונורא עד שאין יום שלא מגיעים עשרות אברכים ובחורים שאומרים הכי פחות גרוע, שהם לא מסוגלים להתרכז בתפילה ובלימוד בגלל אותם הנשים

להחטיא אף אחד, והן משתמשות בו להכעיס את הבורא ולהחטיא על ידו את הרבים, האם זאת ה'תודה רבה' שלהן?!

היופי של האשה ניתן לה עבור בעלה ולא לאחרים

אמת הדבר שהקב"ה הטביע באשה טבע שתמצא להתייפות ולמצוא חן בעיני אחרים, אבל טבע זה נברא בה רק כדי שתהיה יפה ותמצא חן בעיני בעלה. זהו הביאור בענין היופי אצל אמותינו הקדושות, כגון אצל רבקה שנאמר בה השבח בשידוך הראשון של העם היהודי (בראשית כד, טז): "והאשה יפת מראה מאוד", וכוונת הפסוק לומר שהיופי הזה נברא בה כדי שתהיה יפה ליצחק, וכן שרה לאברהם שהיתה האשה הכי יפה בעולם כמו שאומרת הגמ' (ב"ב נח). עד שאברהם אבינו אמר לה ונכתב בתורה (בראשית יב, יא): "הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את", וכן רחל ליעקב. דבר זה נברא כדי שיוכלו לשמור על עיניהם וע"י זה יוכלו ללמוד ולעבוד את השם בקדושה.

וכן מצינו אצל התנא הקדוש אבא חלקיה במסכת תענית (כג.) שאשתו יצאתה בכל יום לקראתו בשובו מעבודתו כשהיא מקושטת, וכאשר שאלוהו תלמידיו לטעם הנהגה זו השיב להם שזה כדי שלא יתן עיניו באשה אחרת, דבר שלא היינו מעיזים להגיד דבר כזה אפילו על הגדולים שבדורינו כמרן הרב שך זצ"ל והבבא סאלי זצ"ל ויבלחט"א מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א. ויותר מזה מצינו במסכת סנהדרין (ק:): "אמר רב יוסף: אשה טובה בחיק ירא אלהים תנתן", כלומר שכשאתה רואה אשה יפה אתה צריך לדאוג להשיאה לירא אלוקים, כדי שזה יעזור לו בשמירת העינים כמו שנראה במהרש"א שם.

אבל היופי נברא ליעקב, ולא לחברותא של יעקב... וגם לא לבחורים מהישיבה קטנה שחוזרים הביתה לאכול ארוחת צהריים, וכן לא לבוס בעבודה או לגיסה או לבן דוד שלה, וכ"ש לאנשים פרוצים שמחמיאים לה על זה.

וכך אומר שלמה המלך ע"ה ב'אשת חיל' (משלי לא, כח): "אשה יראת ד' היא תתהלל", ומבאר הגר"א שמה שכתוב: "היא תתהלל" אזיל גם על היופי והחן, שכל מה שזה "שקר החן והבל היופי" זה רק כאשר איננה "יראת ד'", אבל כאשר היא יראת ד' אז 'היא תתהלל' גם על יופיה. אבל לפעמים היא עושה בדיוק להיפך, שכאשר בעלה חוזר מהכולל היא לבושה כמו סמרטוט שבסמרטוטים, אבל כשהיא הולכת לאיזה אירוע אז היא עושה הכנות והכנות... מתלבשת יפה עד שקשה להכיר אותה! האם היופי שלך נועד לאחרים? ! האם אין זו חילונית...? ! היא גורמת ע"י לבושה להחטיא בהסתכלויות ומחשבות אסורות, וע"י זה מחטיאה את הרבים ויוצרת עשרות 'שבבניקים'! למה אנחנו צריכים לסבול מהנשים הללו שהולכות שלא בצניעות? כל אחת מהן היא לא רק 'מחבלת עם סכין' שהורגת רק את אלו הנמצאים לידה, אלא היא 'פצצה מהלכת' שהורגת את כל מי שנמצא בטווח ראייתה!

וכן מבואר בדברי המדרש תנחומא (פרשת וישלח סימן ה), שההתקשטות תהיה רק בפני בעלה ולא בפני אחרים, ואדרבה "לא נתנו התכשטין אלא שתתקשט בפני בעלה". וז"ל המדרש: "ילמדנו רבינו מהו שתצא אשה בעיר של זהב בשבת? כך שנו רבותינו לא תצא אשה בעיר של זהב ולא בטבעת שיש עליה חותם ולא במחט שאינה נקובה, ואם יצאה בהן לרשות הרבים חייבת חטאת וכו'. רבנן אמרי אף בחול אסור לצאת בהן לר"ה מפני שהעם מסתכלין בה ופגם הוא לאשה, שלא ניתנו תכשטין לאשה

אלא שתהא מתקשטת בהן לתוך ביתה שאין נותנין פרצה לפני הכשר ביותר לפני הגנב וכו'. לכך צריכה אשה להיות יושבת בתוך הבית ולא תצא לרחוב שלא תכשל עצמה ולא תביא מכשול לבני אדם ונמצאו מסתכלין באשת איש", עכ"ל. ולכן כיון שהתכשיט הנקרא "עיר של זהב" גורם למשיכת העין מפני יופיו, אסור לצאת בו לר"ה אפילו ביום חול.

נוק שני - גורמת למיתת אנשים צעירים ושאר אסונות.

ומלבד זאת אשה זו גורמת שבני אדם נפטרים בגיל צעיר, וכפי שאמר בזמנו הגאון רבי אלעזר משה הורביץ זצ"ל מפנסק (בעל ההגהות על הש"ס), כשהיה ריבוי אסונות שמתו בני אדם בגיל צעיר, הוא הודיע בקהילתו שאם יקרה כאן עוד אסון כזה - תצא הלויית הנפטר זה מהבית של אותה אשה שאינה לבושה בצניעות (כגון עם בגד צר או צמוד) בגלל שהיא זאת שגרמה לו למות!

וכן שאר הצרות כמחבלים עם סכינים וכל מיני מחלות כגידולים, וחור או איבשה בלב, מגיעות בגלל אותן נשים שלבושות שלא בצניעות, כפי שמרן בעל "שבט הלוי" זצ"ל שהיה בעל "רוח הקודש" היה אומר שאין אסון שלא מגיע מחוסר צניעות, שכיון שדבר זה מביא למצב של "ושב מאחריך" ממילא מסלק הקב"ה את שמירתו מעלינו וע"י יכולות זה הצרות לבוא עלינו ח"ו. והמצב של הסתר פנים זהו מה שהבהיל את דוד המלך ע"ה כפי שכותב בספר תהילים (ל, ח): "הסתרת פניך היית נבהל". ומי שמביא לידי "הסתרת פנים" "ושב מאחריך" זה כאשר האשה לובשה בבגדים לא צנועים כגון צמודים וקצרים. וכיון שלצערינו המלבושים הללו מצויים גם במחנה שלו אין זה פלא מה שכולם מתפלאים למה בתי החולים כ"מעייני הישועה" או "תל השומר" מפוצצים בחולים עד אפס מקום? או מדוע אין לך כמעט כל יום בלי אסון או אירוע כל שהוא? שהכל מגיע מכח אותם הנשים שלבושות בבגדים אלו!

ודרך אגב: אמר לנו רבי אברהם קריגר יו"ר ארגון "חזקו" (שמחזקים ומעודדים הורים שכולים רח"ל), שהמצב בחודשים האחרונים בציבור החרדי הוא שישנם כחמשה עשר הורים שכולים בחודש! חלקם ממוות בעריסה, חלקם מהתאונה בקו 402 ועוד צרות רח"ל, וכך הוא הולך לחלק מההורים כדי לעודדם ולחזקם. ואתה הבעל נשאר אדיש ולא הולך לבדוק את בגדי אשתך האם הם אכן בגדים כשרים או לא שהם אלו שגורמים לכל הצרות והשיכולים הללו?!

יותר מזה מבואר בדברי חז"ל (סנהדרין קו) שהקב"ה שונא את זה, כפי שאמר בלעם לבלק "אלוקיהם של אלו שונא זימה", שזה מורה שהקב"ה כביכול לא יכול לסבול את זה ולשרות במקום ההוא. ולכשנבונן נראה שכמעט לא נמצא בחז"ל לשון של "שונא" על שום דבר אחר, ואדרבה על חלק מהדברים נאמר הפסוק (ויקרא טז, טז): "השוכן אתם בתוך טומאתם", ואפילו על מחלל שבת בפהרסיא לא מוזכר הלשון "שהקב"ה שונא מחלל שבת" אע"פ שדינו כמומר לכל התורה כולה והוא כנכרי לכל דבריו, ושחיתותו נבילה ויינו יין נסך כמו שמביא המ"ב בהקדמתו לחלק ג (ד"ה ונוכל לראות עוד). ויותר מזה שאפילו על מומר לעבוד עבודת כוכבים עצמה שזו ההגדרה הכי חמורה של מומר, לא מוזכר הלשון של "שונא עובד כוכבים ומומר לע"ז". אלא הלשון הזאת מוזכרת רק על שני דברים: על זימה ועל גאווה. ולכן כל מי שלא הולכת שלא בצניעות, כגון עם חצאית שלא מכסה

לפחות את חצי הרגל שבין סוף הברך לקרסול, הקב"ה שונא אותה! וממילא הוא שונא גם את בעלה, בגלל שדבר זה גורם לגרות את הגברים, ובוזה שהוא לא מוחה בה הרי הוא שותף לדבר הזה.

נזק שלישי - גורמת שמטילים בה עין הרע.

מלבד כל זאת, אשה שלבושה באופן שמושך את העין גורמת שמסתכלים עליה ומטילים בה עין הרע, ודבר זה מביא ללידת ילדים בעלי מומים רח"ל, כגון עם חור או הפרעות בקצב הלב, או גידולים בכליות וכיו"ב כפי שמצוי היום בתינוקיה בבתי חולים, תופעות שלא היו מצויות בעבר. רק לאחרונה היו בבית חולים מסויים כמה מקרים רצופים של תינוקות שנולדו עם מומים, וכשנאמתיים יצאו מהרופא המשחרר לאחר הבדיקות של התינוק, זאת יוצאת ממורת בבכי ואומרת שגילו לתינוק שלה מום בלב והוא זקוק לניתוח לב פתוח בעוד כחצי שנה, ולאחריה יצאתה עוד אשה שממרת בבכי ואומרת שמצאו לתינוק שלה גידול בכליה וצריך ביופסיה לבדוק אם זה ממאיר או שפיר, וכן הלאה.

וכאשר שאלו את שנים מגדולי הדור שליט"א מדוע מצויים בזמנינו המומים הללו בתינוקות, השיבו מה את מתפלל! זה בגלל שהיום הנשים התחילו ללכת בצורה כזאת שגורמת לבני אדם שיסתכלו עליהן, וע"י זה מטילים בה עין הרע וזה מה שמביא לתופעות הללו. וכמו שלענין ברכה אחז"ל (ב"מ מב.): "אין הברכה שרויה אלא בדבר הסמוי מן העין", כך הוא גם להפך ח"ו שהקללה שרויה בדבר שאינו סמוי מן העין, וכח הקללה הזאת שמכניסים בה היא זו שמביאה לתופעות הללו שיוצא שמלבד זה שהיא גורמת להזיק לאחרים בנוסף לזה היא מזיקה ע"י זה גם לעצמה גופא. ומה מועילה תפילתה כל בוקר שמבקשת "ותצילני מעין הרע" כאשר היא מביאה על עצמה "עין הרע".

היה מעשה באשה אחת שחזרה בתשובה. היא התחתנה בגיל 32, ועד גיל 45 לא היו לה ילדים. בני הזוג ביקשו שנלך יחד לאדם גדול בעל ברכות שיברכם שיהיו להם ילדים, אבל גם ברכותיו לא הועילו מיד, עד שהגיעה לגיל 45 ובס"ד נולד להם ילד. באנו לבשר לו את הבשורה הטובה, ולאחר שהם יצאו אמר לי אותו בעל הברכות שהטעם שהם לא נושעו עד כה הוא בגלל שקודם לכן היא הלכה במלבושים מזעזעים כאלו עד שגרמה שיסתכלו עליה ונתנו בה עין הרע, וזה מה שגרם לה שבמשך שנים רבות לא תוכל להוליד! והתבטא "שאי רואה בה את כל העינים שנעצו בה"!

האוויר שלנו מזוהם בפריצות

לצערינו מצב הפריצות מצוי היום גם אצל נשות האברכים, ובאמת כבר תמה על זה מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל. הוא אמר שהוא עוד יכול להבין כיצד ה'צינות', בזמן שהיתה בשיא תוקפה, הצליחה לחסל ולקלקל אפילו את המשפחות הטובות שהיו אז, למשל משפחת ריבלין שהיו מתלמידי הגר"א וכעת יש להם צאצא שמחלל שבת וכופר, וכן משפחת חשין שצאצאים שלהם הם כופרים ושופטים בבית המשפט העליון, אבל הוא לא מבין את המציאות הזאת שבאים אליו רבנים, ראשי ישיבות ואברכים, שנשותיהם צדקניות באמת ומוסרות נפשן ללימוד התורה של בעליהן וילדיהן, אבל כאשר זה מגיע לענייני צניעות כגון אורך החצאית וכיו"ב - שם הן לא מוכנות לוותר ולשמוע להלכה, ומתעקשות להמשיך ללכת כך! "דבר זה נשגב מבינתי!", כך הוא התבטא.

וזו היתה התשובה של אחד מגדולי הדור לשאלתו של אותו האבא של משפחה טובה, שלפני מספר שנים פנה אלי בשאלה שבתו הלומדת בסמינר שאלה אותו תמיהה עצומה, והוא לא ידע מה לענות לה: היא הלכה לקנות בגד, והרגישה משיכה לקנות דוקא בגד כזה שהוא קטן בכמה מידות מהמידה שלה, וממילא הבגד היה מהודק וקצר. מדוע וכיצד היתה לה את המשיכה לקנות את זה? שהרי ביתם הוא בית שמור מכל השפעת הרחוב, הם לא מכניסים בשום פנים ואופן אנשים שקשורים לאיפונים או אינטרנט, הם לא מכניסים לביתם אף אחד מהשבוועונים שמחלקים כל שבוע בתאי הדואר שלנו שנוכל לומר שהיא הושפעה מזה, והיא נמצא בכיתה מוכחרת כזאת שלא שייך שתהיה לה שם חברה מקולקלת שהשפיעה עליה. היא יודעת את כל הלכות הצניעות שלמדו אותה בסמינר, וביתה שמור מכל קלקול הרחוב, אז איך זה קרה לה? וכי זה דבר שממכר ומושך כמו אלכוהול וסיגריות?!

הלכתי איתו לאחד מגדולי הת"ח, ושאלנו את השאלה. הוא פתח לנו את הספר "לב אליהו" בפרשת נח, ואמר לי לקרוא את זה בקול. וכאשר הקראתי את השיחה, בכו כולם! הוא מבאר שם את דברי חז"ל (ב"ר כח, ח - כמובא ברש"י שם) עה"פ (בראשית ו, יב): "כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ - אפילו בע"ח נזקקים לשאינם מינם". מקשה ה"לב אליהו": בשלמא בנ"א שיש להם דעת ויצה"ר, מובן איך הושפעו מהסביבה עד שהשחיתו דרכם, אבל בע"ח שאין להם יצה"ר איך הושפעו מזה? והוא מתרץ שע"י שבני האדם השחיתו את דרכם 'הורעל' אויר העולם ברעל של השחתת דרכם, וממילא זה השפיע גם על בעלי החיים!

ר' אליהו מביא על זה את המעשה עם בית החולים בוורשא שהיתה בו תופעה מוזרה! חולים היו נכנסים שם במצב בינוני, והיו נחלים שם יותר! הביאו חוקרים לבדוק את הענין, ומצאו שכיון שזה היה בית חולים עתיק וגם קירותיו היו עשויות מעץ, לכן במשך השנים ספגו הקירות שם כל מיני חיידקים מכל מיני מחלות, ולכן כל מי שנכנס לשם נדבק מאותם חיידקים וחלה באותן המחלות. מיד הוציאו 'צו הריסה' לבית החולים, ואח"כ שיחזרו ובנו אותו מחדש עם כל מיני בידודים והחמרות בנקיון כדי שלא יקלטו הקירות עוד הפעם כל מיני ווירוסים למיניהם.

וכמו שיש בעולם הגשמי, ישנו גם בעולם הרוחני שהוא העתק שלו. ישנם 'ווירוסים רוחניים' שייצרו בני האדם ע"י שהשחיתו את דרכם, וע"י זה מילאו את העולם בחיידקים רעים של השחתת דרכם, ודבר זה הדביק והשפיע גם על בעלי החיים עד שמכח זה גם הם השחיתו את דרכם.

וכן להפך בקדושה, כאשר עשו במקום הזה דבר קדושה מסויים עדיין השפעתו קיימת, וכמו שמסופר על רבי נפתלי אמסטרדם זצ"ל שנקלע לתפילת מנחה במקום מסויים, והרגיש בשעת התפילה התעוררות מיוחדת. כששאל לפרש הדבר אמרו לו שפעם אחת התפלל שם הגאון מוילנא זצ"ל, והשפעת רגש התעוררות תפילתו נשארה במקום הזה עד היום. וכן האר"י ז"ל אמר שעצם ההסתכלות על הקירות של מקום קדוש משפיעות. וכן מי שמגיע לצפת העתיקה, מרגיש רגש של קדושה מכח זה שהלכו שם האר"י הקדוש והמהר"י בי רב זצ"ל.

ובמיוחד ישנה השפעה לרעה מחמת האוויר המזוהם הנ"ל, לאותם הנמצאים במקומות הטמאים עצמם כת"א וכדו', ואם לפני 45 שנה היה צריך להיות במדרגת רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל כדי להרגיש שהוא מאבד עבודה רוחנית של חצי שנה כשנסע לשם,

היום כל אברך בינוני יכול להרגיש זאת, (כפי שמספרים לי אברכים שנוסעים לשם) כיון שהאוויר שם מלא טומאה שפשוט "שורפת" את פנימיותו הרוחנית שהשיג בעבודתו.

הוסיף אותו אדם גדול לומר לאב: "אם בזמנו של נח הצליח האוויר המזוהם להשפיע על בע"ח כמו חתולים, האם הוא לא יכול להשפיע גם על בתך הצדקת?!"

וכן הצדיקים הגדולים והקדושים, כאשר מתקרבת אשה לא צנועה לכיוונם הם מרגישים בזה גם ממרחק גדול. מסופר על הגה"ק רבי אלחנן וסרמן זצ"ל שנסע פעם ברכב שחלונותיו היו אטומים ומכוסים בוילנות, ונוסף לכך הוא גם עצם את עיניו במשך כל הנסיעה ולא יכל לדעת היכן הם נמצאים, ולפתע באמצע הנסיעה הוא צעק לנהג: "מה עשית לי, למה לקחתי אותי דרך פה?!" - והנהג הודה שהוא רצה לקצר את דרכו ולכן נסע דרך מקום פרוץ שאפילו אצל הגוים נחשב ונקרא פרוץ, ורבי אלחנן וסרמן ברוב קדושתו הרגיש בזה גם מבלי שיסתכל וידע היכן הם נמצאים.

וכן סיפר לי מו"ר ראש הישיבה ומרא דאתרא של פ"ת הגאון רבי ברוך שמעון סלומון זצ"ל, שפעם אחת הלך ברחוב 'מלכי ישראל' יחד עם הגאון רבי אהרן כהן זצ"ל ראש ישיבת 'חברון' ודיברו יחד בלימוד, ולפתע הפסיק רבי אהרן לדבר איתו למשך זמן ממושך. בתחילה הוא חשש שמא קרה לו משהו, אולם כשבדק ראה שהכל בסדר, ולכן תמה לעצמו מדוע רבי אהרן הפסיק לדבר איתו בלימוד? אבל לאחר מספר דקות הוא הבין את פשר הדברים, כשראה שמתקרבת אליהם אשה שלבושה באופן לא צנוע, ורבי אהרן הרגיש בזה כבר ממרחק בלי שהסתכל עליה או לכיוונה. וכך אמר לי מו"ר: "תאמין לי מנחם, הוא לא הסתכל עליה או לכיוון שלה כלל!", ואעפ"כ הן הוא הרגיש בה מחמת קדושתו והפסיק לדבר בלימוד, כיון שהרגיש שהמקום מושפע ומלא טומאה ולא ראוי לדבר בו בד"ת.

עוד מעשה היה לי עם מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, שפעם אחת לקחתי אותו במונית לסנדקאות בפ"ת, וכאשר ירדנו הוא נכנס לפתע לאיזה בנין. אמרתי לו: "כבוד הרב, הברית לא נמצאת בבנין הזה", והוא ענה: "זה בסדר", ולא היה מוכן לצאת ושהה שם מספר דקות. בתחילה לא הבנתי למה הוא החליט להשאר שם ולא רצה לצאת, אבל לאחר מספר דקות הבנתי את פשר הדבר: עברה שם אשה שלא לבושה בצניעות, ומרוב קדושתו הוא הרגיש בזה! תאמינו לי שהוא הלך עם הראש למטה ולא הסתכל כלל, ואעפ"כ הוא הרגיש בזה.

כל זה נובע מחמת קדושתם של הצדיקים שמרגישים כבר מרחוק שהמקום מטונף בגלל הפריצות שמתקרבת לשם, וכענין שנאמר על המשיח (ישעיהו יא, ג): "והריחו בירת ד'", ורק אנחנו אלו שלא מרגישים את זה מחמת ש"האף שלנו סתום" ולא מרגיש בטינוף של הפריצות שמתקרב אלינו, ואפילו לא בזה שנמצא בצדינו וסמוך אלינו.

חובתנו לתקן אצלנו כפי יכולתנו

ומכאן צריכה לצאת הקריאה קודם כל לחזק את הענין הזה אצלנו שנדע כי 'בנפשינו הדבר'. ולכן חובה על כל אחד ואחד לדאוג שבני ביתו ילכו בצניעות, וחובה זו מוטלת עליו כמו שאומרת הגמ' בשבת (נד:): "כל מי שיכול למחות באנשי ביתו ואינו מוחה נתפס בעון אנשי ביתו, ומפרש"י: "נתפס - נענש". ואם

יתקנו את זה הן לא יהיו ח"ו כלי ביד השטן להחטיא את הרבים, והגוף שלהן שנברא כדי להביא נשמות לעולם יפסיק לשמש למטרה ההפוכה להרוג ולהוריד את הנשמות שישנן בעולם ברוחניות. הרי אנחנו יודעים מה הדברים הללו עושים לנו, הרי אנחנו לא עשויים מאבנים או קירות, לכן מוטל עלינו לזעוק את הזעקה.

יש להעיר גם לאחרים בדרכי נועם

בנוסף לכך מוטל עלינו לדאוג לדבר זה בשכונה בה אנו מתגוררים כפי יכולתנו, עלינו להאבק על חיינו כדי שיתנו לנו לחיות ולא יהרגו אותנו אותן נשים ע"י שילכו בצורה של חוסר צניעות, ויגרמו לגרוי היצרים ולהפיל את האברכים והבחורים שלנו, עלינו להודיע להן שכל מי שלא מסוגלת לעשות את זה שבבקשה תרחם עלינו ותשאיר לנו את אותם מקצת הרחובות שנשארו לנו נקיים, וילכו לגור באותם המקומות שהם כבר אבודים בענין הזה רח"ל כמו דיזנגוף או פריז וכיו"ב.

אמנם פשוט שצריך להעיר בחכמה כדי שלא יצא מזה נזק, שהרי שאנחנו נמצאים בדור כזה שמי שיעיר לנשים הללו הן יכולות להזמין לו משטרה...

אופן ההשפעה על בני ביתו בזה

דבר ראשון להעביר את הדברים ב"דרכי נועם" בצורה של ההערכה ולא של ביקורת: הדבר פשוט שצריך לעשות את זה ב"דרכי נועם", אולם גם אם הוא לא יודע בעצמו איך לעשות את זה מ"מ אסור לו להתעלם, אלא הוא מחויב להתייעץ כיצד להצליח ולהשפיע על בני ביתו שיקיימו את זה. ואם הוא חושב שהוא בעצמו לא יצליח להשפיע עליה הוא צריך לחשוב ולנסות אולי קרובת משפחה שלה או חברה טובה תצליח לשכנע אותה או ללימוד איתה כמה דקות אפילו בטלפון ובמיוחד שישנן נשים שכל כך אדוקות ודבוקות בזה, והן מרגישות שלשונות את הבגדים זה לוקח חלק מעצם המציאות שלהן, לכן מוטל עלינו לעשות זאת באופן שהן יראו שזו לא צורה של ביקורת וחוסר הערכה עד שהיא תבוא לחשוב או לומר: "אתה לא רוצה אותי!"

אלא להיפך, בצורה של הערכה גדולה, ואם צריך שיקדים לזה מתנות ומכתבים שמראים את הערכתו אליה, וכן להראות להן את הכאב שיש לו על הקושי שלהן בזה ולבכות עמהן ביחד על מצבם, וכך מלבד מה שע"י זה הן יראו שהוא מעריך אותם ולא שהוא נגדם, זה יועיל גם מכח זה שיראו שהדבר הזה באמת כואב לו והוא לא רק מצטט את דברי הרבנים.

דבר נוסף שיראה להם כמה הדבר הזה כואב לו: דבר זה ישפיע על בן הזוג שלא יוכל לעמוד מכנגד. כפי שפעם אחת הגיעה אשה למרן הגרא"מ שך זצ"ל וסיפרה לו בכאב, שישנו דבר שנוגע לשלום בית ביניהם, שהיא רוצה שבעלה ישווה איתה בזה והוא מתעקש. יעץ לה מרן זצ"ל שהיא תראה לו עד כמה זה כואב לה ואוכל לה את הלב ועולה לה בבריאותה, ע"י שהוא יראה בבוקר איך שהכרית שלה ספוגה בדמעות, ואז ודאי שהוא ישבר ויעשה כרצונה. כך בעניינו, כאשר האשה תראה שחסרון הצניעות שלה אוכל לו את הלב ועולה לו בבריאותו מכיון שזו באמת "פרצה חמורה", שוב לא תתעקש ותקשיב לדבריו.

לעבוד בצורה הדרגתית: בשלב הראשון צריך להתחיל ללמוד איתה את עצם הדברים, שעצם הלימוד עצמו משפיע על זה כמו שאחז"ל (איכה רבה) (וילנא) פתיחת ד"ה ר' הונא: "ר' הונא ור'

ירמיה בשם ר' חייא בר אבא אמרי כתיב (ירמיה ט"ז): 'ואותי עזבו ואת תורת לא שמרו', הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו, מתוך שהיו מתעסקין בה המאור שבה היה מחזירן למוטב". ואח"כ צורת התיקון של הדברים תהיה בצורה הדרגתית, כמו שמוזכר בענייני תשובה שהאדם לא יתקן מיד את הכל אלא בהדרגה, שיתחיל לתקן את מה שיותר קל לתקן ואח"כ ללכת הלאה.

דבר נוסף שיציג בפניהם את התועלת הגדולה שיש בזה בגידול הילדים שלהם: כמו כן אפשר לנסות לשכנע אותן ע"י שיציג בפניהן את השכר הגדול שזוכים ע"י זה בהשפעה על גידול הילדים, שכלל שהאשה מקיימת יותר את הפסוק (תהילים קכח, ג): "אשתך בירכתי ביתך", כך היא זוכה שיתקיים בה יותר "בניך כשתלי זיתים סביב לשולחנך", כפי שאמרו חז"ל על הפסוק הזה (ילקוט שמעוני תהלים רמז תתפא): "אמר ר' יהושע בן לוי אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים, מה זיתים אין בהם הרכבה אף בניך לא יהא בהן פסולת", וכן מבואר בחז"ל (תנא דבי אליהו רבה פ"ח, יח) שבזכות זה זוכה לבנים ת"ח, וכן מבואר במעשה של קימחית במסכת יומא (מז). שזכתה לשבעה בנים כוהנים גדולים, וכאשר שאלו אותה בזכות מה זכית לזה? ענתה בזכות זה שלא ראו קורות ביתה אמרי חלוקה. אפילו שודאי שהנהגה זו היא הידור ומידת חסידות שהרי אין כזאת הלכה שמחויבים לעשות כך, אפ"ה היא זכתה ע"י זה לשבעה בנים כוהנים גדולים. וכן שהמחמיר בזה לא הוי רק בגדר 'לא הפסיד', כיון שמרן הח"ח אמר שכל שמחמירים בזה יש יותר שכינה, וכן הרבנית קניבסקי ע"ה אמרה שאע"ג שמעיקר הדין מספיק לכסות את השרוול באופן שלא תתגלה הזרוע בכל מצב, אבל אשה שרוצה בנים ת"ח כדאי שתכסה את ידה עד כף היד, כיון שכלל שהאשה מקיימת יותר את הפסוק (תהילים קכח, ג): "אשתך וכו' בירכתי ביתך", כך היא זוכה ליותר "בניך כשתלי זיתים סביב לשולחנך".

וכן מצינו אצל משפחות רבות שיצאו מהם בנים ת"ח לרוב וכל בת היתה אשת ת"ח, כמו משפחת קרליץ שיצאו שם רבי מאיר קרליץ זצ"ל והחזו"א זצ"ל ואחיהם, וכן הבנות שאחת היתה אשתו של מרן הסטייפלר זצ"ל ואחת אשתו של רבי שמואל גריינמן זצ"ל ועוד, וכל זה היה בזכות אם המשפחה שהתלבשה בצניעות, כמו שמסופר על אמו של מרן החזו"א שהחליפה בגד חיצוני באופן כזה שעמדו שם 4 נשים מ-4 צדדים וכל אחת כיסתה אותה במגבות, וכן ראינו במשפחת קופשיץ שזכו לבנים ת"ח גדולים בזכות שאם המשפחה התנהגה שם בצניעות יתרה.

בזמנו של מרן הגרי"ז זצ"ל היו שפחדו שבניהם ימשכו לציונות, ואמר שהעצה למנוע את זה היא שהאב ילמד עמו תורה שע"י זה הוא יהיה ת"ח והיראת שמים שלו זה רק ע"י זה שהאב תתלבש בצניעות.

גם המציאות עצמה מוכיחה את זה, שכאשר תתבונן על השינוי שישנו ביראת שמים אצל הבחורים, וגם על האחוזים הגדולים של הנושרים וה'שבבניקים' שיש היום רח"ל, כולם מתפלאים על זה, אולם כאשר תסתכל כיצד האמא שלהם לבושה, הרבה פעמים תראה את התשובה לדבר. וכן כאשר תראה שינוי בין הילדים, שישנם ילדים שנמשכים ללימוד התורה וללמוד גם בבין הזמנים בין לבד ובין ב"שיבות בין הזמנים", ולעומתם ישנם ילדים שלהיפך נמשכים כל הזמן לרחוב, מעריצים זמרים ומחפשים תמיד לקנות חולצות ומכנסים ומשקפים של מותגים,

וכן רוצים דוקא כיפה קטנה ולגדל בלורית, לכן חייבים לדבר איתה על זה בשיחות נפש איך שהדבר הזה משפיע על הרוחניות של הילדים שלנו, ואין תחליף לזה!

ולצערינו חלק ניכר מהתופעה האת נובע מהבעל, שלפעמים הוא לוקה ב'תסמונת אחשורוש' שרצה להראות לכולם את יופיה של ושת, והזמין אותה למשתה שלו כדי "להראות השרים והעמים את יופיה" (אסתר א, יא)... וכך גם הוא בגלל רגשי נחיתות שיש לו רוצה שאשתו תתלבש בצורה יפה ומושכת את העין כדי שיסתכלו עליה ואז הוא ירגיש שהוא שווה משהו, וכך הוא משתמש באשתו כמו 'בובה בחלון ראווה' וע"י זה מחטיא את אחרים.

דבר נוסף שיתפלל ע"י להקב"ה וכן שבעבור זה יתן צדקה או יצום: בנוסף לכל יש עליו להתפלל ולבכות להקב"ה על זה שהוא חי כל יום בעבירה, ונעשה שותף בסילוק השכינה והכשלת הרבים. וכן על זה שנמצא בסיכון שמא יכניסו בה עין הרע שיכול להביא לכל מיני צרות ואסונות. וכך אפשר להתפלל: "אבי שבשמים, קשה לאשתי להתלבש בצניעות, אנא תן בלבה רגש טהרה וקדושה שתיפטר מהשטויות הללו ותשנה את סגנון לבושה ותתלבש באופן צנוע". וכן יתפלל שהיא תקבל כוחות נפש לעמוד כנגד הלחץ החברתי וכל מיני מילים וסטיגמות שעלולה לקבל על זה מקרובותיה, שיאמרו לה: "מה נהפכת לדוסית ובני ברקית" וכו'. וכן שיצום עבור זה "תענית שעות" או "תענית דיבור"

ודרך אגב אני רגיל לקרות לכנסים הללו גם 'כנסי בריאות', בגלל שכאשר הילדים מתקלקלים ח"ו זה גורם סכנה גדולה לבריאותם של ההורים, כאשר הם שומעים את זה, וכפי שהיו רק לאחרונה כמה סיפורים בהורים שלאחר ששמעו שהילדים שלהם התקלקלו הם קיבלו אירוע מוחי או התקף לב, וחלקם נמצאים כעת בעקבות זה בהחלמה ב'בית לוונשטיין'!

חובת לימוד הלכות אלו

פעמים רבות המכשולות נובעים מזה שלא לומדים ומבררים את ההלכות הללו שיהיו בגדי בני ביתו עשויים ע"פ ההלכה כדת וכדין, ולא יתכן שבענייני צניעות שיש בהם 'דיני נפשות' לא יהיו הלכות ברורות וספרי הלכה כמו שיש בשאר ההלכות. הרי כאשר ישנה שאלה בהלכות שבת האם דבר מסוים מותר או אסור, הולכים ובודקים את ההלכה ולא מקילים לעשות את הפעולה מבלי לברר אותה היטב, ולא טוענים שזו 'חומרא' או 'מידת חסידות' או 'הידור בעלמא', אלא הולכים ופותחים את הספר ומבררים את ההלכה, אז למה בענין החשוב הזה לא יהיו הלכות ברורות, שזה גורם שיאמרו על כל דבר שהוא חומרא או מידת חסידות? כיצד יתכן שבחור שלומד לפני נישואיו הלכות טהרה וכשרות הבית וכיו"ב, ולמה אינו לומד גם את הלכות כשרות הבגדים ע"מ לדעת אותם וע"י זה לדאוג שאשתו לא תחטיא את הרבים? וכן האשה עצמה כמו שהיא מבררת את ההלכה בכל התורה כולה כגון בהלכות שבת האם זה בורר או מבשל כך ואולי אף יותר מזה היא צריכה לברר ג"כ האם הבגד שלה הוא כשר ולא להחטיא ע"י זה את הרבים?!

ב"ה שת"ח אחד הוציא ספר הלכה בעניינים אלו ושמו "הלבוש כהלכתו", והרי הוא כספר "אורחות שבת" לענין הלכות שבת שההלכות הכתובות בו כתובים בצורה של הלכה גמורה. אלו דברים שמעיקר הדין ולא רק חומרות או מידת חסידות בעלמא, וישנו גם לוח לימוד יומי בספר כעין דף היומי, וב"ה שמהכנס

הענק שעשו ביום השלושים למרן הרב וואזנר זצ"ל נהיה מהפך שמאות לומדים בספר ע"פ הלוח, איש עם רעהו ואשה עם רעותה, ובעל עם אשתו ועם בתו.

ולכן אם הוא חושב שלא יצליח להשפיע עליה בעצמו, או שהוא חושש שאולי היא תחשוב שהוא בא לעקוץ אותה בזה שלומד איתה את ההלכות, הוא צריך לפחות לחשוב ולנסות אולי קרובת משפחה שלה או חברה טובה תצליח לשכנע אותה או ללמוד איתה כמה דקות אפילו בטלפון, וכן אם זה אפשרי ראוי שהאבא ילמד בספר עם בתו כבר בגיל צעיר, בגלל שהספר הזה נותן רקע והסברה להלכות ולענין הצניעות בכלל, אתם צריכים לדעת שהספר הזה פשוט שינה את המפה בארץ ישראל.

נוסף לכך אפשר לשכנע בבית שיתחילו ללמוד בספר לבד, ע"י שיאמר לבני ביתו שכמו שהן מברורות את ההלכות בכל התורה כולה כהלכות שבת וכיו"ב, כך גם צריכות לברר גם את הלכות צניעות, שהרי הן חרדיות ובנו בית של תורה וקיום ההלכה. בנוסף לכך, עצם הדבר שמתחילים ללמוד את ההלכות הללו אפילו מבלי שקיימו אותם עדיין, זה מראה לבורא ית' ע"י שאנחנו רוצים לקיים את הדברים אלא שזה קשה, וע"י כבר יוצאים מגדר "לא צנועה". וכמו שאמר מרן הח"ח זצ"ל שע"י שמתחילים ללמוד הלכות לשה"ר אפילו שעדיין לא מקיימים את הכל, יוצאים ע"י מכלל כת מספרי לשה"ר, כך גם בהלכות צניעות ע"י שלומדים את ההלכות האלו יוצאים מכלל לא צנועה.

דבר זה גם יועיל שיקבלו קצת מושגים על הצניעות האמיתית שנדרשת מבת ישראל, ויבינו את המרחק הרב שלהן מזה, וכמה הן הושפעו מהעולם החילוני. ובנוסף לזה ע"י לימוד ההלכה בכל חלקי התורה ממליכים את הקב"ה, וכמו שאמרו המקובלים רמז לזה ש'הלכה' זה ר"ת של "הריעו לד' כל הארץ".

הבעל לא יכול לסמוך בזה רק על אשתו שתדאג לקיים את הדברים הללו, כי מלבד שזה כמו "לתת לחתול לשמור על החלב", בנוסף לזה מופעל עליה לחץ חברתי גדול בגלל שהרבה מחברותיה וגיסותיה וקרובותיה לבושות כך, ולכן היא לא מסוגלת ואין לה כוחות נפש לשחות כנגד הזרם וללכת בצורה שונה מהם.

וכן מובא בסוף הספר "הלבוש כהלכתו" מכתבים של עשרות פוסקים מדורות עברו ומפוסקי דורינו, איך שמוטל על הבעל והאבא להוכיח את בני ביתו לבל יחטיאו את הרבים. יתכן שהן עושות את זה מתמימות ורגשות טהורות, כי הן לא מרגישות שגורמות ע"י זה למשיכת העין של הגברים, אבל חייבים להודיע להן מה שהם גורמות באופן ברור ובולט!

לצורך זה הוקמו שיעורים לנשים בכל מיני שכונות בבני ברק וגם פה בשכונה, שמלבד שע"י זה האשה לומדת את ההלכות הללו, גם נעשה לה יותר קל לקיים את הדברים כיון שאז היא לא מרגישה בודדה במערכה ומשוגעת יחידית, אלא היא רואה מסביבה עוד חברות שרוצות לתקן ולהתלבש כהלכה.

חלק מהבעיות נובעות מכל מיני תדמיות של נשים וחברות רשעיות, שכאשר היא תתלבש כהלכה יאמרו לה שהיא 'יחנע', 'בני ברקית', 'חנניית'... אולם צריך לומר לאשה: "וכי בשביל תדמיות שקרניות של אותן רשעיות, מלבד זה שאת מכעיסה בזה את הבורא יתברך בזה שאינך שומעת בקולו, בנוסף לזה את רוצה לגרום לכל הנזקים הנ"ל, ולהפסיד את כל הטובות שבאות מכח זה?".

חובת האב והבעל לבדוק בגדי ב"ב שכשרים ע"פ ההלכה

ועל כן על כל אחד מוטלת החובה לבדוק את בגדי אשתו ובנותיו שהם לא בגדים קצרים או צרים, שזה בכלל 'אביזרייהו של גילוי עריות' שדינם ב'יהרג ואל יעבור', והגדר של חצאית קצרה זה לא רק חצאית שמגיעה עד מעל הברך, אלא כל עוד החצאית לא מגיעה עכ"פ עד חצי הרגל שבין סוף הברך לעקב - היא נחשבת לקצרה ואסורה בלבישה, ובמיוחד שהמקום הזה כאשר הוא לא מכוסה כשיעור הראוי הוא מגרה יותר משאר המקומות, ולא יעזרו לה גרביים אפילו של אלף דנייר, וכפי שהתחננו מרנן הגרי"ש אלישיב והרב וואזנר זצ"ל שהשמלה תהיה לפחות באורך הזה.

מרן הגאון רבי ניסים קרליץ שליט"א לא הסתפק בשיעור של

חצי הרגל, והוסיף שצריך לכסות גם את החלק המתרחב של הרגל, וכפי שכתב זאת בקריאת קודש מתאריך כ"ד בניסן תשע"א בזה"ל: "וחובת השמלות להיות ארוכות מתחת הברך לפחות עד חצי הרגל שבין סיום הברך לעקב בכל מצב, באופן שהחלק המתרחב של הרגל יהיה מכוסה בשמלה בדוקא. והמקצת מכפי הדין נקראת "עוברת על דת יהודית" ודינה מבואר בשו"ע אבה"ע (סימן קטו, ד), עכ"ל.

שמעתי שלפני שפירסמו את המכתב הזה, אותם שראו אותו קודם באו וטענו לו: "רבנו, זה לא מכובד שנפרסם את זה, זה לא כבוד לרב גדול כמרן שליט"א שכותב ומפרט בפרהסיא פרטים כאלו כיצד נראית רגל של אשה?!" - והוא השיב להם: "אע"פ כן תפרסמו את המכתב, כיון שעדיף לי להתבזות אם ע"י זה ידעו באופן ברור את ההלכה עד היכן צריכה להיות הרגל מכוסה, ובלבד שלא ימותו בגלל חוסר הצניעות שבזה עוד אנשים צעירים רח"ל". (שדבר זה נגרם מחמת חוסר צניעות כפי שהובא והתבאר לעיל).

כמו כן צריך לדאוג שלא יהיו הבגדים צרים באופן שגורם להבליט את צורת הגוף, שאז דינם כמו הגוף עצמו כפי שכותב הש"ך (יורה דעה סימן שמ"ס"ב) לענין דיני קריעה, שהאשה קורעת ומחזירה לאחוריה אע"פ שיש לה מלמטה את הבגד הצמוד לגוף, ואותו היא לא צריכה לקרוע בגלל שהוא נידון כמו גופה ומביא את האנשים להרהור. וז"ל הש"ך: "שהאשה קורעת התחתון תחלה ומחזירה לאחוריה וחוזרת וקורעת העליון, כדי שלא תגלה את לבה ויבואו האנשים העומדים שם לבוא לידי הרהור, ואף על גב דכתב הרב בסמוך דאין נוהגין לקרוע החלוק, מ"מ כשמגלה החלוק נמי איכא פריצות כמו מגלה לבה כ"כ הב"ח בסעיף י" עכ"ל.

רבנית חשובה אחת, מנשות גדולי הדור, פנתה אלינו וסיפרה עד כמה הנשים היום מתעקשות שלא להבין מה נקרא בגד צמוד. בדורות הקודמים כאשר הרבנים והדרשנים דיברו על זה, הם השתמשו בלשונות עדינים וכלשונות חז"ל, ולא דיברו על זה בצורה ברורה. אבל זה היה נכון רק לדורות הקודמים שלא היה דור של "חוצפה יסגא" שלא להקשיב לרבנים, והיתה להם כפיפות והכנעה לדבריהם, ולכן יכלו הרבנים לדבר ברמז - והנשים כבר היו מבינות והולכות ומתקנות את בגדיהן שיהיו כהלכה.

אבל בדורנו שהוא דור של "חוצפה יסגא", כל זמן שלא יאמרו להן את זה באופן ברור של 'רחל בתך הקטנה', ויבארו לנשים באופן ברור מהו הגדר של 'צמוד', הדברים לא יעשו פירות אפילו שתגיד להן את כל החומר של בגדים צמודים שזה בכלל

הרבה נשים. וכ"ש וכ"ש ח"ו שלכה לא נמצא ומסור וקרוב גם לגברים שנמצאים במקום עבודתה, שדבר זה הוא תחילת ההרס של ביתה. נמצא שעבודתה האמיתית של אשה יהודיה צריכה להיות לביתה ולבעלה ולבני ביתה, ואין לה שום 'אתגר' של עבודה וכיו"ב, אלא כל האתגר והעיקר שלה זה רק בביתה, וכל כלי בבית הוא כ'כלי שרת' לביתו של היהודי שהוא כמו 'אהל מועד', ורק מפני שצריך פרנסה לבית היא יוצאת לעבוד.

ויותר מזה מצינו אצל דבורה הנביאה, שהיה לה תפקיד חשוב של נביאה, וכן שפטה את ישראל, והיתה רבנית גדולה שכל גדולי הדור שבאותה התקופה באו להתייעץ עמה כמו שמבואר בחז"ל, וכן הצילה את ישראל מיד סיסרא ויבין מלך חצור, ולמרות זאת כאשר השתבחה בתפקידים החשובים שיש לה ואמרה "עד שקמתי דבורה", היא נתבעה ע"ז ונסתלקה ממנה שכינה כמו שמבואר בחז"ל, ולכן חזרה בה ואמרה "עד שקמתי אם בישראל", כלומר שהתפקיד האמיתי שלי זה להיות "אם בישראל".

עוד צריך להיזהר במקומות עבודה שלא יהיה לאשה חברה קלוקלת, וכן שלא תושפע שם כל הזמן לכסף וכסף וכסף, וכמו שמנסים להשפיע עלינו כל השבועונים 'החרדים' כביכול שמחולקים כל שבוע, שמספרים לנו כל הזמן על ענייני גשמיות וגשמיות ועוה"ז...

ת"ח גדול אחד בכה לפני. הוא שלח את אשתו לעבוד במקום שיש בו חברה לא כ"כ טובה, בגלל שיש שם משכורת טובה של כמה אלפי שקלים שבזה תוכל לפרנס את בני ביתה שלא בדוחק, אבל היא איבדה שם את כל ה'אידישקייט' ואהבת התורה שהיה לה קודם!

הוא סיפר שבעבר כל פעם שהוא היה עושה סיום מסכת היה ניכר עליה את ההתרגשות הגדולה שיש לה בזה, וכיצד עיניה נוצצות מרוב שמחה ואהבת תורה, עד שהיתה משקיעה מחשבה מיוחדת כל פעם כיצד לעשות חיתוכים בפלפל או צורות שונות בעגבניה לכבוד סעודת סיום המסכת שלו... היא היתה הבחורה הכי טובה וצדיקה בסמינר שלה, ואילו היום היא אדישה וקרה ולא ניכר עליה שום התרגשות, אלא כל הזמן היא רוצה הנאות ותאוות העוה"ז במלונות וכיו"ב, עד שכבר לא רוצה בכלל ילדים! - "וכאשר אני מעיר לה שהחצאית לא מספיק ארוכה שאיננה מגיע לפחות עד אמצע הרגל שבין תחתית הברך לקרסול, היא צוחקת עלי ואומרת לי: 'אל תהיה פאנאט, אל תהיה חנון, אל תהיה דוסי בני ברק', ומיד יש ביננו מריבה לכמה חודשים עם כל המשתמע מזה..." וכך הוא סיים: "אני מצטער על זה כל חיי, ומקלל את אותו הרגע שהחלטתי לשלוח אותה לשם". וכבר אמר שלמה המלך ע"ה בספר משלי (יז, א): "טוב פת חרבה ושלום בה, מבית מלא זבחי ריב".

אופן ההתייחסות לאשה לא צנועה ולבעלה וב"ב

ישנו סרטון של הדו שיח שהיה בין מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל לבין הגה"צ רבי חזקיהו מיישקובסקי שליט"א. הוא שאל אותו שלוש שאלות שונות כיצד להתייחס לאשה שאינה לבושה בצניעות, וכן לגבי בעלה וילדיה בכל מיני תחומים. רואים שם שמרן הגר"ש אלישיב התייחס לכל שאלה באופן שונה. תחילה שאלו: "האם אפשר וראוי לקבל את בעלה למשרה עם תלמידים כראש ישיבה או מגיד שיעור וכדו', שהבעל טוען ואומר 'למה אני

"יהרג ואל יעבור" וכן שזה "אבי אבות הטומאה". הן לא יבדקו את זה, כיון שהן יאמרו: "עלי זה לא צמוד"... לכן המציאות היום היא שהרבה הרבה נשים, ואפילו נשים חשובות כמורות ומנהלות, הולכות עם בגד צמוד! לכן אמרה לנו אותה רבנית, שכאשר אנחנו מדברים על זה אנחנו חייבים לומר זאת ברחל בתך הקטנה ובאופן ברור.

קשה לי לחזור על ההגדרה שהיא אמרה, אבל היא התעקשה שאנחנו חייבים לומר את הלשון הזאת: היום יש נשים שחושבות שצמוד זה רק כאשר הבגד "מתפוצץ" על הגוף, אבל זה לא נכון אלא כל עוד "ניכרת" צורת הגוף ואין איר שמפסיק בין הבגד לגוף - גם זה נקרא צמוד, כיון שכל המטרה של הבגד היא להסתיר את הגוף ולא להבליטו!

זהירות מכל מיני קריבות במקומות עבודה בין העובדים

כמו"כ צריך לדאוג כאשר שולחים את האשה לעבוד במשרדים ושאר מקומות שיש בהם גברים, שח"ו לא תהיה שום קירבה בין העובדים, לא באמירת שלום בצורה של קירבה אלא רק שלום בצורה של נימוס, וכ"ש שלא יקראו להן בשמות פרטיים כמו חני, שרליה, מיכלי, חיה'לה וכו', אלא רק בשם המשפחה כגברת כהן, או גברת לוי, או גברת ישראל. במיוחד שלא נמצאים שם "גדולי וצדיקי הדור", וזה מביא להרבה קלקולים.

דיברתי פעם עם בעל משרד גדול בתעשייה, והוא אמר לי שבתחילה הוא חשב שההתנהגות הזאת היא מוזרה. אך לאחר שראה את התוצאות שזה מביא במשרדים הגדולים של מאות עובדים שישנם כעשרה גירושין בשבוע - הוא הודה בפני שהוא "מעריך את זה", ואף התבטא: "הרבנים שלכם חכמים שאוסרים את זה"!

עלינו לדעת שתחילת הירידה בצניעות וכל המסתעף מזה, מתחיל פעמים רבות מהענין הזה. וכך מצאנו בחז"ל שזה מה שגרם לבסוף לשלומית בת דברי שבא עליה המצרי, ונולד לה ממנו בן שקילל את אלוקיו רח"ל, כפי שאמרו חז"ל (ויק"ר לב, ה) ומביאם רש"י (ויקרא פרק כד פסוק יא) שנקראה 'שלומית בת דברי' על שם שהיתה מפטפטת בדברים ושואלת בשלום הכל, וז"ל: "שלומית" - דהות פטפטת שלם עלך, שלם עלך, שלם עליכון, מפטפטת בדברים שואלת בשלום הכל "בת דברי" - דברנית היתה מדברת עם כל אדם, לפיכך קלקלה" עכ"ד.

הוספתי לאותו מנהל, שבכל ליל שבת אנחנו משבחים במזמור "אשת חיל" את האשה שלנו, על כל פעולתיה שעשתה במשך השבוע, ועל שהיא טורחת ונושאת בכל צורכי הבית (אע"ג שיש בזה כל מיני רמזים או על התורה ועל שרה אמנו ועל אמו של שלמה המלך, אבל ודאי שהוא ג"כ כפשוטו על אשת הבית). והוספתי לו שכתוב שם (משלי לא, יט): "ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך", לכאורה צ"ב מדוע מדגיש הפסוק את מה שעבדה בידיה, הרי דבר זה הוא פשוט שהיא טווה בידיה ובכפיה, וכי היתה הו"א שהיא עושה זאת באוזניה או באפה?!

אלא הביאור בזה הוא שהפסוק בא להשמיענו שהיא השקיעה בעבודתה רק את כפיה וידיה, כלומר שרק כפיה וידיה היו בעבודתה - אבל לבה היה לבעלה ולביתה, ולא שלחה גם את לבה להיות שקוע בעבודתה עד שכמעט לא אכפת לה צרכי ביתה וחינוך בניה לתורה ויראת שמים, כמו שמצוי היום לצערינו אצל

בעצמו, הוא ביקש מאחת הרבניות שמכינה בזה לבוא ולבדוק את בגדיהם, ולזרוק רק את מה שפסול מעיקר הדין ולא מחומרא.

בתחילה כשאמר לב"ב שרוצה להביא את הרבנית לבדיקה הם לא הסכימו, עד שזעק להם מנהמת לבו: "עוד שבוע מגיע יוה"כ, האם אתם רוצים שאמות?!" ורק אז הסכימו. הוא התקשר אלי לשאול האם אנחנו מכירים רבנית כזאת? אמרנו כן, והתקשרנו אליה לבקש ממנה לעשות את זה. בתחילה היא לא רצתה לבוא, עד שהעליתי אותה על שיחת ועידה והוא בכה לה בטלפון - ואז היא נכנעה ובאה. היא בדקה את בגדיהם במשך 4 שעות בערך, וכשגמרה לבדוקם אמרה ש99% מהבגדים (בשווי 150,000 ₪!) אסורים מדאורייתא וצריך לזרוקם, וגם הנותרים הם בדיעבד גדול, וכשסיימה עשו מדורה גדולה ושרפום.

כאשר נדאג לקיים ולשמור על הדברים הללו, אז נזכה לאותן 'נשים צדקניות' שבזכותם נגאלנו ממצרים ועתידים ליגאל כמו שאחז"ל (סוטה יא:), והגדר של נשים צדקניות לא תלוי במה שמפרישות חלה או מתפללות שלש תפילות בכל יום אפילו במצב של מסירות נפש באמצע הלילה, שהרי במצריים עדיין לא התחייבו במצות אלו, אלא הביאור הוא האם יש להן טבע של צניעות וקדושה, שדבר זה היה מהותן של נשות ישראל במצרים, וע"י ששמרו על זה הם הצליחו לשמור עצמם במדינה הכי 'אינטרנטי' ומלאת זימה בעולם כמו שנאמר על המצרים "אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם", שלא יושפעו ויכשלו בענייני עריות.

חז"ל אומרים (בראשית רבה פרשת וישלח פרשה עט) שהקב"ה העיד עליהם שהיו גדורים בעריות וידעו כל אחד את יחסו, ושם שמו עליהם ה' בתחילה ו' בסוף. ויותר מזה אמר מרן החזו"א זצ"ל, שכל היראת שמים של האשה נמדדת לא בכמה היא טורחת ומתאמצת בחסדים בביתה ובכל מיני ארגוני חסד, או בתפילותיה, אלא עד כמה היא חזקה בצניעותה, וא"כ יוצא שכאשר האשה לא מתנהגת בצניעות חסר לה ע"י זה בכל היראת השמים שלה.

ואם יש מישהי בשכונה הזאת שמנסה להידמות למצרים וממשיכה ללכת בבגדים לא צנועים, וע"י זה ממשיכה להרוג לנו את הבחורים והאברכים בשכונה בין ברוחניות ובין בגשמיות, ויוצרת מחלות סרטן בשכונה, צריך לפעול בעצת הרבנים כיצד לעצור את הנגיף הזה שהרי היא נחשבת כמו 'מחבלת עם סכין', וזהו המבט היהודי עליה.

וע"י זה נזכה שיקויים מה שאומרים בתפילת ר"ה "וכל הרשעה כולה כעשן תכלה", והרשעה הזאת כוללת את כל הפריצות הזאת ואת כל מה שהיא גורמת לקרר לנו את האברכים והבחורים, וע"י זה "ותמלוך אתה ד' לבדך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך", ונזכה שתחזינה עינינו הטהורות בשוב ד' לציון אמן כן יה"ר.

צריך להיות אשם ולהפסיד את המשרה הזאת בגלל זה שאשתי איננה לבושה בצניעות, הרי הערתי וביקשתי ממנה כבר מספר פעמים שתתלבש בצניעות והיא לא מקשיבה לי, ומרן הרב שך זצ"ל אמר לי לא להתגרש בגלל זה, אולם מאידך יש לחשוש שמא התלמידים ילמדו מצורת מלבושיה של אשת 'הראש ישיבה' או 'המגיד שיעור' שלהם שכביכול ישנו היתר בדברים הללו, וכן מפני החילול השם שיכול לבוא מזה?" - השיב מרן זצ"ל שהוא אכן לא צריך להפסיד מזה ואפשר לקבלנו למשרה הנ"ל, אולם מכיון שיש כאן את החששות הנ"ל מוטל עליו לדאוג שתלמידיו לא ירבו לראות את אשתו ע"י זה שיגור במקום רחוק מהישיבה, וכן שלא יגיע לשבתות ולחגים לישיבה.

אח"כ שאלו שאלה נוספת: "האם אפשר לקבל ל'חידר' בנים של נשים כאלו שאינן לבושות בצניעות, מצד זה שיבואו ללמוד ממנה האמהות האחרות, או דלמא בניה וכן בעלה (שאומר שהוא כבר ניסה להשפיע עליה להתלבש בצניעות והיא לא מקשיבה לו) לא צריכים להפסיד מזה שלא ילמדו בחדרים טובים, ויצטרכו בגלל זה לילך לחדרים שאינם כ"כ טובים וע"י זה יתחנכו עם פחות אהבת תורה ופחות יראת שמים?" - השיב ע"ז תשובה ממוצעת, שכיון שיש בזה יותר חשש מהמקרה הנ"ל שיבואו ללמוד ממנה, לכן הדבר תלוי בדרגת הקלקול של האמא בנושא הזה, ועד כמה הדבר הזה יכול להשפיע יותר על שאר האמהות...

אולם כאשר שאלו את השאלה האחרונה: "האם כאשר המורה לבושה שלא בצניעות, ולמרות שאמרו לה באופן ברור שתתלבש בצניעות היא לא מוכנה לשמוע, האם מכיון שהיא מהוה דוגמא שלילית לתלמידות שלה שלכן יש חשש שיבואו ללמוד ממנה להתלבש שלא בצניעות, האם צריך לפטר אותה, או שיש לנו לחוש לזה שאנחנו גורמים לה להפסיד את פרנסתה, שמלבד שזה יפגע בה זה יפגע גם בבעלה ובילדיה?" - ועל זה השיב בנחרצות שהחשש הזה שתלמידותיה ילמדו מהדוגמא האישית השלילית שלה גובר על הכל, ולכן צריך לפטר אותה מיד!

וכששאלו אותו שהיא מסבירה מאוד יפה ושולטת בחומר היטב, השיב: "מה זה שווה, הרי הדוגמא האישית מקלקלת את התלמידות בזה שילמדו ממנה כיצד להתלבש!". וכאשר הוסיפו לשאול שהדבר הזה יכול לפגוע בפרנסת בני ביתה אם היא לא תמצא עבודה אחרת? השיב להם: "מה זה נוגע לכאן, הרי לא שייך להשאיר אותה בתפקידה בתור מחנכת בשום פנים ואופן מכיון שהיא גורמת לקלקל את התלמידות, ושידאגו לה לתקציב מ"קופת העיר" או "ועד הרבנים" או שאר קופות הצדקה שבשכונה!"

מעשה בתלמיד הרב וואזנר זצ"ל

שנה אחת, בדרשת 'שבת שובה' הדגיש הרב וואזנר זצ"ל את חובת אב הבית שבני ביתו יתלבשו בצניעות, והביא דברי הרמב"ם (שם) שכותב: "וכל שאינו מקפיד על אשתו ובניו וב"ב ומזהירן ופוקד דרכיהן תמיד עד שידע שהן שלמין מכל חטא ועון הרי זה חוטא שנאמר (אויב ה, כד): 'וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא'", והוסיף שאם הם לא יקפידו ע"ז יענשו בחטאם.

אחד מתלמידיו שהיה בדרשה קיבל את הדברים ולקחם אל לבו בצורה חזקה, הוא הרגיש שבני ביתו אינם לבושים כדין, אבל כשניסה לדבר על לבם אמרו לו שכל מה שאומרים שאסור זה רק חומרות בעלמא. וכיון שהוא לא הבין בזה באופן שיוכל לבדוקם

דרשה כעין זו נאמרה עד כה בכ - 160 כוללים ובכמה קהילות, ובעקבותיה יותר מ - 7500 אברכים קנו את הספר "הלבוש כהלכתו" ללמוד מתוכו הלכות אלו בהוראת גדולי ישראל שליט"א, והרבה מעידים שגילו ע"י הלכות חדשות. ניתן להשיג את הספר הנ"ל בב"ב בטלפונים הבאים: 0548418345 , 0504164163